

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 35C/188/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316207479
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Dojčánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2017:2316207479.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou Mgr. Zuzanou Dojčánovou, v právnej veci žalobkyne: V. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. F. XX/X, F., zast. TIMAR & partners, s.r.o., so sídlom Štúrova 42, 927 01 Šaľa, proti žalovaným: 1. R. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXXX/XX, Š. a 2. Y. Š., nar. X.X.XXXX, bytom O. XXXX/XX, Š., obaja zast.: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, o vypratanie nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í vypratať byt číslo X, I. kategórie nachádzajúci sa na prvom poschodí na adrese O., Č. XX X. Š., súpisné číslo XXXX, postavený na parcele N. XXXX/XX, zapísaný Okresným úradom v Š., katastrálnym odborom na LV číslo XXXX, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, bez bytovej náhrady.

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobkyne U. Š. sa svojím návrhom doručeným súdu 29.4.2016 domáhal, aby súd žalovaným uložil povinnosť vypratať mestský nájomný byt č. X, I. kategória nachádzajúci sa na I. poschodí, na adrese O. Č. XX X. Š., súp. č. XXXX postavený na parcele N. XXXX/XX, zapísaný Okresným úradom v Š., katastrálnym odborom na LV č. XXXX (ďalej len byt) do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, bez bytovej náhrady a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaní užívali byt na základe Zmluvy o nájme bytu z 28.10.2004, ktorú uzavreli na dobu určitú, a to na jeden rok. Predmetný byt užívajú v zmysle právoplatného rozsudku Krajského súdu Trnava č.k. 10Co/169/2013 bez právneho dôvodu bez toho, aby uhradili nájomné a úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu. Z uvedených dôvodov právny predchodca žalobkyne vyzval žalovaných, aby uhradili dlh a odovzdali byt. Napriek týmto výzvam sa žalovaní z bytu nevysťahovali a byt naďalej užívajú bez právneho dôvodu.

2. Súd vydal dňa 17.5.2016 rozkaz na plnenie, ktorým návrhu právneho predchodcu žalobkyne v plnom rozsahu vyhovel. Proti rozkazu na plnenie podali žalovaní odpor, v ktorom uviedli, že žalobca nijako nepreukázal svoje tvrdenie, že byt žalovaní v súčasnosti užívajú. Adresa ich trvalého pobytu má len evidenčný charakter a nezbavuje žalobcu povinnosti preukázať túto skutočnosť. Rovnako však v konaní vedenom na Okresnom súde v Galante pod sp. zn. 10C/438/2015 žaluje o vypratanie totožnej nehnuteľnosti aj U. F., ktorý o sebe tvrdí, že je nájomcom predmetného bytu. U. F. byt v roku 2003 odovzdal žalovanej v 1. rade. Aktívnu legitimáciu k podaniu žaloby na vypratanie bytu voči osobe, ktorá ho užíva so súhlasom nájomcu bytu má nájomca, nie prenajímateľ (20Cdo 1230/99). Žalovaní o sebe tvrdia, že im v minulosti vzniklo právo nájmu bytu, o ktorého určenie bolo vedené konanie pred Okresným súdom Galanta pod sp.zn. 26C/166/2011. O ich návrhu bolo právoplatne rozhodnuté

rozsudkom Krajského súdu Trnava, č.k. 10Co/169/2013 - 228 z 3.12.2014 tak, že návrh bol zamietnutý. Proti tomuto rozsudku podali žalovaní dovolanie na Najvyšší súd SR.

3. Právny predchodca žalobkyne vo vyjadrení k odporu doručenom súdu 7.11.2016 uviedol, že od žalobcu možno odôvodnene požadovať preukázanie skutočností, že žalovaní nadobudli držbu alebo detenciu veci. Preukázanie držby (detencie) v priebehu súdneho konania až k okamihu vydania rozhodnutia nekorešponduje s požadovanou ochranou jeho vlastníckeho práva. Navyše žalovaní ako momentálni držitelia (detentori) veci sú v lepšom procesnom postavení. Požiadavka na žalobcu, aby dokazoval existenciu držby u žalovaných k momentu vydania rozhodnutia súdu, by znamenala jeho zaťaženie nemožným dôkazom (probatio diabolica). Z toho dôvodu judikatúra vyvodila, že žalobca je v konaní o vydanie veci povinný preukázať, že žalovaní pred podaním žaloby nadobudli držbu (detenciu) veci, nie však existenciu držby žalovaných v čase súdneho konania. Dôkazné bremeno o strate držby (detencie) spočíva v žalovaných. (Ro NS CR zo 14.11.2007, sp.zn. 28 4087/2007). Žalovaní začali užívať predmetný byt na základe Zmluvy o nájme bytu z 14.05.2004. Žalobca má za to, že v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby na vypratanie, ktorú má právo podať vlastník protiprávne zadrživanej veci, pričom vec sa nenachádza v jeho faktickej moci a zadrživanie veci niekým iným je porušenie jeho subjektívneho vlastníckeho práva. Žalobca preukazuje svoju aktívnu vecnú legitimáciu listom vlastníctva č. XXXX, na ktorom je uvedený ako vlastník bytu. Žalovaní predmetný mestský nájomný byt vlastníčkovi neodovzdali, aj napriek tomu, že im boli zasielané viaceré výzvy na odovzdanie bytu. Taktiež žalovaní neuhrádzajú od 01.08.2015 žiadnu primeranú úhradu za užívanie bytu. Žalobca voči nim k 31.10.2016 eviduje pohľadávku vo výške 2014,40 Eur.

4. Podaním doručeným súdu 6.12.2016 vstúpil do konania ako intervenient na strane žalobcu U. F., nar. X.X.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX Š..

5. Na návrh žalovaných súd uznesením č.k. 35C/188/2016 - 87 z 11.7.2017 rozhodol, že pripúšťa vstup intervenienta do konania na strane žalobcu.

6. Uznesením č.k. 35C/188/2016 - 107 zo 6.9.2017 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila žalobkyňa a zároveň pripustil vystúpenie intervenienta z konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26.9.2017.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - výzva k odovzdaniu mestského bytu zo 17.3.2016, 14.3.2016, výzva na zaplatenie dlhu a odovzdanie bytu z 10.3.2016, rozhodnutie o pridelení bytu z 23.9.1988, zmluva o nájme bytu zo 14.5.2004, rozhodnutie o uzavretí dohody o podnájme bytu z 28.10.2003, výpis z Obchodného registra spol. Bytkomfort, s.r.o., predpis mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu platný od 1.8.2015, sumárna analýza platieb za obdobie od 1.8.2015 do 27.4.2016, mandátna zmluva z 31.3.2005, vyjadrenie k výzve z 23.11.2016, výzva nájomcu z 13.4.2015, opätovná výzva nájomcu z 15.11.2016, výpis z LV č. XXXX, Zmluva o prenechaní bytu do podnájmu na dobu určitú podľa Obč. zákonníka zo 14.5.2004, oboznámením sa s podstatným obsahom spisu 26C/166/2011, a zistil tento skutkový stav veci:

8. Byt číslo X, I. kategórie nachádzajúci sa na prvom poschodí na adrese O., Č. XX X. Š., súpisné číslo XXXX, postavený na parcele N. XXXX/XX, zapísaný Okresným úradom v Š., katastrálnym odborom na LV číslo XXXX, bol v čase podania žaloby vo vlastníctve Mesta Š. ako pôvodného žalobcu.

9. Výzvami na zaplatenie dlhu a odovzdanie bytu z 10.3.2016 adresovanými žalovaným v 1. a 2. rade, ktoré im boli 17.3.2016 doručené na adresu O. XX, Š., spoločnosť Bytkomfort, s.r.o., ktorá bola správcom bytu na základe mandátnej zmluvy z 9.3.2005 uzavretej medzi ňou a Mestom Š. ako vlastníkom, oznámila žalovaným, že na základe Podnájomnej zmluvy zo 14.5.2004 užívali byt. V súčasnosti ho užívajú bez platnej zmluvy. Vzhľadom na to, že evidujú dlh na nájomnom a úhradách spojených s užívaním bytu vo výške 1.163,96 Eur ku dňu 29.2.2016 a poplatok z omeškania vo výške 62,10 Eur k 29.2.2016, správca vyzval žalovaných na vyrovnanie dlhu do 5 dní od doručenia výzvy.

10. Výzvami na odovzdanie mestského bytu zo 17.3.2016 (adresovanej žalovanej v 1. rade a doručenej 7.4.2016) a zo 14.3.2016 (adresovanej žalovanému v 2. rade a doručenej 7.4.2016) Mesto Š. vyzvalo žalovaných k odovzdaniu bytu, ktorého boli podnájomníkmi na základe zmluvy zo dňa 14.5.2004 a ku ktorému im nájom zanikol v súlade s čl. IV. odst. 7 zmluvy o podnájme bytu uplynutím doby, na ktorú bola

nájomná zmluva uzatvorená a to na dobu určitú do 28.10.2004, čo vyplýva z právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/169/2013. Nakoľko doteraz byt neodovzdali, Mesto Š. ich vyzvalo, aby tak vykonali v lehote do 5 dní od doručenia tejto výzvy.

11. Predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 26C/166/2011 bolo určenie že žalovaní v 1. a 2. rade (v predmetnom konaní v postavení žalobcov) sú nájomcami bytu. Návrh podaný na súd 30.6.2011 smeroval proti žalovanému v 1. rade Mestu Š. a žalovanému v 2. rade U. F.. V bode III. žaloby je uvedené, že dňa 14.5.2004 uzatvorili žalobcovia so správcom bytov - Mestský bytový podnik spol. s r.o. Zmluvu o nájme bytu, titulom ktorej predmetný byt užívali. Citovaná nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, t.j. do 28.10.2004. Žalobcovia počas doby trvania nájmu byt riadne a výlučne užívali, platili nájomné ako aj platby spojené s užívaním bytu, ktoré im ako nájomcom bytu boli predpisované. Po uplynutí dohodnutej doby nájmu, t.j. po 28.10.2004 do dňa podania žaloby žalobcovia predmetný byt naďalej užívajú, riadne platia nájomné ako aj úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu.

12. Krajský súd v Trnave, rozsudkom č.k. 10Co/169/2013-228 z 3.12.2014 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietol. Súd druhej inštancie v odôvodnení konštatoval, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný v 2. rade U. F. sa stal výlučným osobným užívateľom bytu na základe úpravy § 180 ods. 1 a §182 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 31. decembra 1991. Táto skutočnosť vyplynula z rozvodového rozsudku Okresného súdu Galanta z 26.2.1990 č.k. 4C 207/89-26 z tvrdenia navrhovateľky rozvodu U. F. (bývalej manželky žalovaného v 2. rade U. F.), že trvalo opustila spoločnú domácnosť v polovici roka 1989. V zmysle §871 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka účinného po 1.1.1992 (zákon č. 509/1991 Zb.). Súd prvej inštancie neprávne vyhodnotil účinky čestného vyhlásenia žalovaného v 2. rade U. F., ktoré bolo urobené v čase účinnosti Občianskeho zákonníka po novelizácii účinnej od 1.1.1992. Nájom k bytu mohol zaniknúť len písomnou dohodou medzi prenajímateľom a nájomcom alebo písomnou výpoveďou. Nebolo preukázané, že by došlo k zániku práva nájmu žalovaného v 2. rade U. F., čo bolo prekážkou založenia nájomného vzťahu medzi žalovaným v 1. rade Mestom Š. a žalobcami. Pokiaľ išlo o Zmluvu o nájme bytu zo 4.5.2004 uzavretú medzi Mestským bytovým podnikom spol. s r.o. Š. a žalobcami na dobu do 28.10.2003, táto mala len charakter určitého potvrdenia o obsahu dojednaného a zároveň súhlas s podnájomcom, ktorú zmluvu uzavrel vo vlastnom mene bytový podnik a nie žalovaný v 1. rade Mesto Š.. Žalobcovi nepreukázali, že im svedčí právo nájmu na dobu neurčitú a to nielen ich vôľou, ale aj vôľou žalovaného v 1. rade Mesta Š.R.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.1.2015.

13. Predmetný rozsudok bol napadnutý dovolaním, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 7Cdo/73/2016 z 28.9.2016 tak, že dovolanie zamietol. V odôvodnení konštatoval, že žalovaný v 2. rade U. F. je naďalej nájomcom bytu. Nájomný pomer medzi žalovaným v 2. rade U. F. a žalovaným v 1. rade Mestom Š. nemohol vzniknúť na základe dohody medzi žalovaným v 2. rade U. F. a žalobcami v 1. a 2. rade a ani na základe čestného prehlásenia. Na tejto skutočnosti nič nemení ani Zmluva o nájme bytu zo 4.5.2004, z ktorej je nesporné, že obaja žalobcovia sú označení ako podnájomcovia, ako aj že predmetný byt je v podnájme od U. F.. Aj z ďalších listinných dokladov vyplýva, že užívanie sporného bytu žalobcami nebolo nájomným vzťahom. Faktické uvoľnenie bytu žalovaným v 2. rade U. F. nemá za následok zánik nájmu bytu, pretože zánik nájmu bytu je viazaný na písomnú dohodu (prípadne výpoveď z nájmu bytu). Nájomca bytu, ktorý fakticky uvoľnil byt, má i naďalej povinnosti nájomcu. Novú nájomnú zmluvu k bytu môže prenajímateľ uzavrieť iba za podmienok, že prenajímaný byt je právne voľný, t.j. že bol ukončený predchádzajúci nájom bytu. K uzavretiu nájomného vzťahu (konkludentne) preto medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným v 1. rade Mestom Š. nemohlo dôjsť, a to ani konaním žalovaného v 1. rade Mesta Š. a ani konaním správcu bytov.

14. Na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 28.6.2017 bolo vlastníctvo bytu prevedené do vlastníctva U. F., pričom vklad bol povolený pod X.-XXXX/XXXX z 8.8.2017. U. F. následne previedol vlastníctvo bytu na základe darovacej zmluvy z 10.8.2017 na žalobkyňu, pričom vklad bol povolený pod X.-XXXX/XXXX z 24.8.2017.

15. Podľa Zmluvy o prenechaní bytu do podnájmu na dobu určitú zo 14.5.2004 uzavretú medzi nájomcom bytu U. F., podnájomníkmi žalovanými v 1. a 2. rade a prenajímateľom Mestským bytovým podnikom Šaľa spol. s r.o. bola zmluva uzavretá v súlade s §719 ods. 1 Občianskeho zákonníka na dobu určitú, a to na jeden rok, t.j. do 28.10.2004. Prenajímateľ súhlasil s uzatvorením zmluvy.

16. Právna zástupkyňa žalobkyne pred súdom uviedla, že žalobkyňa žiada o vypratanie žalovaných z bytu, ktorí ho užívajú bez akéhokoľvek právneho titulu. Žalovaní nikdy neboli nájomcami, len podnájomníkmi, a to na dobu určitú. Tento podnájom zanikol ešte v roku 2004, od tej doby žalovaní byt užívajú, žalobkyňa sa neozvali. Byt žalovaní doposiaľ protokolárne neodovzdali. Právo užívať zaniklo najneskôr 28.10.2004, pričom vzhľadom na vedené súdne konanie možno ustáliť, že najneskôr dňom 27.1.2015, ktorý je dňom právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Trnave, došlo k odstráneniu stavu neistoty, a od 28.1.2015 žalovaní užívajú nehnuteľnosť bez právneho dôvodu. Napriek výzvam žalobkyne a jej právneho predchodcu žalovaní doposiaľ kladne nereagovali.

17. Právny zástupca žalovaných pred súdom uviedol, že namietajú pasívnu legitimáciu žalovaných, nakoľko títo byt neužívajú. Nevznikla im ani povinnosť byt protokolárne odovzdať alebo to právnomu predchodcovi žalobkyne oznamovať, nakoľko žalovaní byt užívali so súhlasom pôvodného nájomcu pána F.. Žalobkyňa preto nie je oprávnená podať proti nim žalobu o vypratanie, žalovaným nevznikla povinnosť byt protokolárne odovzdať.

18. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

19. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

20. Podľa § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

21. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajší súd domáha vypratania bytu v jej vlastníctve, ktorí žalovaní užívajú bez právneho dôvodu. Žaloba o vypratanie je osobitným druhom reivindikačnej žaloby, ktorou žalobca žiada vydanie nehnuteľnej veci. Aktívnu legitimáciu na podanie vypratávacej žaloby má vlastník nehnuteľnosti. V konaní bolo preukázané, že pôvodný žalobca Mesto Š. bolo v čase podania žaloby zapísané na liste vlastníctva č. XXXX. Na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 28.6.2017 bolo vlastníctvo bytu prevedené do vlastníctva U. F., ktorý následne previedol vlastníctvo bytu na základe darovacej zmluvy z 10.8.2017 na žalobkyňu, pričom vklad bol povolený pod X.-XXXX/XXXX z 24.8.2017. Na základe uvedených právnych skutočností súd v priebehu konania pripustil zmenu na strane žalobcu, pričom aktívnu legitimáciu žalobkyne ako vlastníčky bytu v čase vyhlásenia rozhodnutia mal preukázanú na základe aktuálneho výpisu z listu vlastníctva.

22. Ďalším predpokladom úspechu žaloby je preukázanie, že vec sa nenachádza vo faktickej moci vlastníka, ale neoprávnene ju užíva žalovaný, ktorý vlastníkovi bráni vo výkone jeho vlastníckeho práva. Pokiaľ ide o dôkazné bremeno vo vzťahu k neoprávnenej držbe, pôvodný žalobca v písomnom vyjadrení poukázal na rozsudok NS ČR zo 14.11.2007, sp. zn. 28Cdo 4178/2007, zo závermi ktorého sa súd stotožňuje a v zmysle ktorého od žalobcu možno odôvodnene požadovať preukázanie skutočnosti, že žalovaný nadobudol držbu alebo detenciu veci. Preukázanie držby (detencie) v priebehu súdneho konania až k okamihu vydania rozhodnutia však predstavuje pre žalobcu v celom rade prípadov nespĺniteľnú požiadavku, ktorá nekorešponduje s požadovanou ochranou jeho vlastníckeho práva. Navyše je žalovaný ako momentálny držiteľ (detentor) veci v lepšom procesnom postavení. Požiadavka na žalobcu, aby dokazoval existenciu držby u žalovaného k momentu vydania rozhodnutia súdu, by znamenala jeho zaťaženie nemožným dôkazom (probatio diabolica). Nejde tu totiž o unesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena, ale o jeho „presah“ ku dňu rozhodovania súdu, pričom uvedenú povinnosť by žalobca v mnohých prípadoch bez súčinnosti žalovaného objektívne nemohol ani splniť, hoci inak by splnil povinnosť preukázať držbu (detenciu žalovaným). Z tohto dôvodu judikatúra vyvodila, že žalobca je v konaní o vydanie veci povinný preukázať, že žalovaný pred podaním žaloby nadobudol držbu (detenciu) veci, nie však existenciu držby žalovaného požadovanej veci v čase súdneho konania. Dôkazné bremeno o strate držby (detencie) spočíva na žalovanom.

23. Žalobkyňa a jej právny predchodca v konaní preukázali, že žalovaní v minulosti nadobudli právo užívať byt a to naposledy na základe Zmluvy o prenechaní bytu do podnájmu na dobu určitú zo 14.5.2004, a to do 28.10.2004. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 26C 166/2011 bolo ustálené, že žalovaným v 1. a 2. rade žiadne iné právo na užívanie bytu (tvrdené právo nájmu)

nevzniklo, pričom konečné rozhodnutie vydané Krajským súdom v Trnave nadobudlo právoplatnosť 27.1.2015. Tieto závery boli následne potvrdené aj v dovolacom konaní. Toto konanie bolo iniciované na návrh žalovaných, ktorí v žalobe podanej na súd 30.6.2011 v bode III. uviedli, že aj po 28.10.2004 a teda aj v čase podania ich žaloby byt užívajú. Na základe uvedeného mal súd preukázať, že žalovaní do 28.10.2004 užívali byt na základe zmluvy o podnájme a od 29.10.2004 bez právneho titulu. Doložením uvedených skutočností žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno pokiaľ ide o pasívnu legitimáciu žalovaných. V zmysle citovanej judikatúry dôkazné bremeno o tom, že žalovaní v čase vyhlásenia rozhodnutia predmetný byt už neužívajú, prešlo na žalovaných.

24. Žalovaní na preukázanie ukončenia užívania bytu žiadne dôkazy neprodukovali ani neoznačili. Právny zástupca žalovaných argumentoval, že neboli povinní protokolárne odovzdať byt pôvodnému žalobcovi Mestu Š., pretože byt užívali so súhlasom pôvodného nájomcu. Žalovaní však nepreukázali ani to, že by ukončili užívanie bytu jeho odovzdaním pôvodnému nájomcovi U. F.. Samotní žalovaní v žalobe podanej na súd dňa 30.6.2011 vo veci sp. zn. 26C/166/2011 tvrdili, že byt užívajú a existenciu práva nájmu u U. F.U. spochybňovali. Ak žalovaní tvrdia, že predmetný byt neužívajú a zároveň, že neboli povinní ho odovzdať Mestu Š., boli povinní preukázať, že neoprávnené užívanie bytu po 30.6.2011 ukončili jeho odovzdaním osobe, ktorá bola vlastníkom alebo ktorej svedčilo právo oprávneného užívania. Toto dôkazné bremeno žalovaní neuniesli.

25. Súd mal za preukázané, že žalovaní v 1. a 2. rade napriek výzvam pôvodného vlastníka doručeným 7.4.2016 nevypratali a neodovzdali nehnuteľnosť - byt, ktorý je v čase rozhodovania súdu vo vlastníctve žalobkyne. Z uvedených dôvodov súd žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáha ochrany vlastníckeho práva pred tým, kto doň neoprávnené zasahuje, vyhovel. Žalovaným súd uložil povinnosť vypratať byt do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom im nepriznal právo na bytovú náhradu, keďže toto im ako neoprávneným užívateľom nepatrí.

26. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Nakoľko žalobkyňa mala v konaní plný úspech súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 100% (§262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.